

Bài Giảng Luận Lễ Phục Sinh (3) **Hãy Đi Làm Cho Muôn Dân Trở Thành Môn Đồ**

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Tín Đồ Cơ Đốc Không Sống Cho Mình Nữa Nhưng Sống Cho Chúa Giê-su Christ

Trong Bài Giảng Luận Lễ Phục Sinh (2) “Cùng Sống Với Chúa”, chúng ta thấy rằng Chúa Giê-su đã chết và đã phục sinh vì mọi người, cho nên Tín Đồ Cơ Đốc chúng ta không nên sống cho mình nữa nhưng sống cho Chúa.

Vậy chúng ta phải sống một cuộc sống như thế nào mới là sống cho Chúa?

Sống cho Chúa Giê-su Christ không phải chỉ là làm một vài chuyện này một vài chuyện kia mà thôi. Loài người là ích kỷ, tất cả mọi việc chúng ta làm đều là cho lợi ích của mình. Còn Chúa Giê-su là hy sinh chính mình, tất cả mọi việc Chúa làm đều là cho ơn cứu chuộc của ta.

Bởi vậy khi chúng ta sống cho Chúa Giê-su thì phương hướng của cuộc sống của ta phải thay đổi hoàn toàn. Khi chúng ta sống cho Chúa Giê-su thì ta phải sống một cuộc sống giống như Chúa đã sống vậy, chúng ta phải có cùng một tâm tình như Chúa, ta phải noi gương của Chúa và tiếp tục làm những việc Chúa đã làm.

Trong bài giảng này tôi chỉ muốn nói về một việc mà Chúa Giê-su đã răn dạy chúng ta phải làm.

Chúa Giê-su đến để cứu chuộc chúng ta. Ngày nay Chúa không còn ở thế gian nữa, Chúa đã thăng lên trời và ngồi ở bên hữu của Chúa Trời Đấng Gia-vê. Khi chúng ta sống cho Chúa Giê-su thì ta nên tiếp tục công trình cứu vớt người đời.

Hãy Đi Làm Cho Muôn Dân Trở Thành Môn Đồ

Sau khi Chúa phục sinh rồi, Chúa hiện ra trước mặt mười một môn đồ và dặn bảo họ phải đi làm cho muôn dân trở thành môn đồ.

Ma-thi-ơ 28:18 – 20 ¹⁸ Chúa Giê-su đến gần và bảo các môn đồ rằng: “Tất cả quyền năng ở trên trời và trên trái đất đều đã giao cho ta. ¹⁹ Vậy hãy đi làm cho muôn dân trở thành môn

Hãy Đi Làm Cho Muôn Dân Trở Thành Môn Đồ

đồ, hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Thánh Linh mà làm phép báp-tem cho họ,²⁰ và dạy họ giữ hết tất cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và này, ta hằng ở cùng các người luôn cho đến tận thế.”

Tất Cả Những Người Tin Vào Chúa Giê-su Christ Đều Là Môn Đồ Của Chúa

Ngày nay chúng ta ít có dùng từ ngữ “môn đồ”, cho nên nhiều người nghĩ rằng chỉ có mười hai sứ đồ mới được gọi là “môn đồ” và từ ngữ “môn đồ” là chỉ về những thầy cô truyền đạo, chứ không phải chỉ về các Tín Đồ Cơ Đốc bình thường.

Thật ra trong Tân Ước, tất cả những người tin vào Chúa Giê-su Christ đều được gọi là “môn đồ”. Trong bốn quyển Tin Lành: Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca và Giăng, ta chỉ thấy danh hiệu “môn đồ” thôi, chứ không thấy danh hiệu “Tín Đồ Cơ Đốc” hay “Tín Đồ của đấng Christ”. Danh hiệu “môn đồ” xuất hiện 261 lần trong Tân Ước, còn danh hiệu “Tín Đồ của đấng Christ” chỉ xuất hiện 3 lần thôi.

Trong thời kỳ ban đầu của Hội Thánh, “môn đồ” là danh hiệu chính thức và cũng là danh hiệu phổ cập nhất cho những người tin vào Chúa Giê-su Christ. Mãi về sau, người ta mới dần dần dùng danh hiệu “Tín Đồ Cơ Đốc” hay “Tín Đồ của đấng Christ” (Xin đọc 2 bài giảng “Môn Đồ” (1) & (2) để hiểu rõ lời dạy trong Kinh Thánh về “môn đồ”)

Đi Làm Cho Muôn Dân Trở Thành Môn Đồ Là Trách Nhiệm Của Hết Thầy Tín Đồ Cơ Đốc

Đi làm cho muôn dân trở thành môn đồ tức là truyền giảng Tin Lành cho muôn dân để hướng dẫn họ tin cậy và vâng phục Chúa Giê-su Christ.

Nhiều người nghĩ rằng đi truyền giảng Tin Lành cho muôn dân là công việc của các mục sư và các thầy cô truyền đạo, còn những người Tín Đồ Cơ Đốc bình thường chỉ cần tin vào Chúa Giê-su là đủ rồi.

Hỡi các bạn ơi, trong các quyển sách của Tân Ước, nhất là trong quyển sách Công Vụ Các Sứ Đồ, ta thấy hết thầy các môn đồ, tức là hết thầy những người tin vào Chúa Giê-su Christ đều tham gia vào công việc truyền giảng Tin Lành cho người đời để giúp họ trở thành môn đồ.

Bài Giảng Luận Lễ Phục Sinh (3)

Dưới đây tôi chỉ trích dẫn một vài đoạn Kinh Thánh trong Công Vụ Các Sứ Đồ thôi, nhưng thật ra còn có rất nhiều đoạn Kinh Thánh khác trong Tân Ước chỉ ra rằng hội đó hết thảy các môn đồ đều tham gia vào công việc truyền giảng Tin Lành.

Công Vụ Các Sứ Đồ 6:1 – 5 ¹ Lúc đó, khi số môn đồ gia tăng, những người Hy Lạp gốc Do Thái phàn nàn về những người Do Thái bản xứ, vì các quả phụ trong nhóm họ bị bỏ bê trong việc phân phát lương thực hằng ngày. ² Mười hai sứ đồ bèn gọi hết thảy môn đồ nhóm lại mà nói rằng: “Bỏ việc giảng dạy lời Chúa Trời để giúp việc hầu bạn là điều không nên làm. ³ Bởi vậy, anh em hãy chọn trong nhóm mình bảy người có danh tiếng tốt, đầy dẫy Thánh Linh và trí khôn, rồi chúng ta sẽ giao việc này cho. ⁴ Còn chúng ta sẽ chuyên tâm về cầu nguyện và chức vụ lời Chúa.” ⁵ Cả hội đều hài lòng về lời này, họ chọn Ê-tiên, là người đầy dẫy đức tin và Thánh Linh, Phi-líp, Bô-cô-rô, Ni-ca-no, Ti-môn, Ba-mê-na và Ni-cô-la, là người An-ti-ốt đã theo đạo Do Thái;

Đoạn Kinh Thánh trên nói về giải pháp cho sự phàn nàn giữa các môn đồ trong Hội Thánh. Hội đó các môn đồ họp mặt và cùng nhau ăn cơm hàng ngày. Các quả phụ của nhóm người Hy Lạp gốc Do Thái bị bỏ bê trong việc phân phát thức ăn. Mười hai sứ đồ đề nghị chọn bảy người trong các môn đồ để phụ trách về việc phân phát thức ăn. Xin các bạn để ý, Ê-tiên và Phi-líp là hai trong bảy người được chọn làm công việc phân phát lương thực, họ không phải ở trong nhóm mười hai sứ đồ. Nhưng trong các đoạn Kinh Thánh sau, ta sẽ thấy Ê-tiên và Phi-líp cũng tham gia vào việc truyền giảng Tin Lành cho người đời.

Công Vụ Các Sứ Đồ 6:8 – 10 ⁸ Ê-tiên được đầy dẫy ân điển và quyền năng làm dấu kỳ phép lạ vĩ đại giữa dân chúng. ⁹ Nhưng có mấy hội viên của nhà hội Tự Do hợp với những người từ Sy-ren, A-léc-xan-đơ, Si-li-si và A-si-a, nổi lên tranh luận với Ê-tiên. ¹⁰ Nhưng họ không chống lại nổi trí khôn và Thánh Linh mà Ê-tiên nhờ cậy để nói.

Đoạn Kinh Thánh trên nói rằng Ê-tiên, là một trong 7 người hầu bạn, được đầy dẫy ân điển và quyền năng làm nhiều dấu kỳ phép lạ. Ê-tiên đi truyền giảng Tin Lành, nhưng gặp phải sự chống đối của những người từ Sy-ren, A-léc-xan-đơ, Si-li-si và A-si-a. Họ tranh luận với Ê-tiên, nhưng họ không chống lại nổi trí khôn của Ê-tiên vì người nhờ cậy vào Thánh Linh.

Trong sách Công Vụ Các Sứ Đồ ghi rằng sau khi những người này bại trận rồi thì họ vu cáo Ê-tiên đã xúc phạm Môi-se và Chúa Trời Đức Gia-vê. Họ xúi giục dân chúng và các trưởng lão bắt Ê-tiên đứng trước nhà hội để chịu xét xử. Trong Công Vụ Các Sứ Đồ chương 7 ghi lại rằng khi Ê-tiên đứng trước các trưởng lão và dân chúng, người chẳng những không sợ hãi rút lui,

Hãy Đi Làm Cho Muôn Dân Trở Thành Môn Đồ

mà người còn nhân dịp mà truyền giảng Tin Lành cho những người trong nhà hội và chỉ ra tội lỗi của họ. Rốt cuộc họ nổi giận lên mà ném đá vào Ê-tiên. Trước khi Ê-tiên chết, người ngó chăm lên trời, thấy vinh quang của Chúa Trời và Chúa Giê-su đứng bên hữu Ngài. Ê-tiên cầu nguyện xin Chúa Trời đừng có đổ tội cho những người này, rồi người cầu xin Chúa Giê-su tiếp lấy linh hồn của người.

Công Vụ Các Sứ Đồ 8:4 – 8 ⁴ Vậy những người bị tan lạc đi khắp nơi truyền giảng lời Chúa. ⁵ Phi-líp đi xuống thành phố miền Sa-ma-ri mà truyền giảng đấng Christ cho dân chúng. ⁶ Đoàn dân một lòng chú ý nghe Phi-líp giảng đạo khi họ đã nghe và đã thấy các phép lạ người làm; ⁷ vì nhiều tà linh hết lên mà ra khỏi những người bị ám, nhiều người bại liệt và què quặt được chữa lành. ⁸ Bởi vậy thành phố đó tràn ngập vui mừng.

Đoạn Kinh Thánh trên nói về công việc Phi-líp truyền giảng lời Chúa tại miền Sa-ma-ri. Sau khi Ê-tiên bị giết hại, thì những người cầm quyền trong Đạo Do Thái bắt bớ Hội Thánh. Ngoại trừ các sứ đồ, tất cả các môn đồ đều phải chạy tan lạc trong miền Giu-đê và Sa-ma-ri. Họ đi tới đâu thì truyền giảng lời Chúa tới đó. Phi-líp, vốn là một trong bảy người hầu bạn phân phát lương thực, đi xuống thành phố miền Sa-ma-ri và người truyền giảng Chúa Giê-su Christ cho dân chúng thành phố đó. Đoàn dân đều chú ý lắng nghe lời giảng của Phi-líp, người làm nhiều dấu kỳ phép lạ và chữa lành bệnh tật của người dân.

Công Vụ Các Sứ Đồ 8:26 – 40 ²⁶ Một thiên sứ của Chúa nói cùng Phi-líp rằng: “Hãy đứng dậy đi về phía nam đến con đường từ thành Giê-ru-sa-lem xuống thành Ga-ra.” (Đó là một con đường vắng) ²⁷ Người đứng dậy và đi. Kìa, có một hoạn quan người Ê-thi-ô-bi, là quan hầu của Can-đác, nữ hoàng nước Ê-thi-ô-bi, người trông coi hết thầy kho tàng của bà. Người đã đến thành Giê-ru-sa-lem để thờ phượng ²⁸ và trên đường về nước, đang ngồi trên xe ngựa mà đọc sách tiên tri Ê-sai. ²⁹ Thánh Linh nói cùng Phi-líp rằng: “Hãy lại gần và theo sát xe đó.” ³⁰ Phi-líp chạy đến và nghe người đọc sách tiên tri Ê-sai, thì nói rằng: “Ông có hiểu những điều ông đang đọc đó không?” ³¹ Người trả lời rằng: “Nếu chẳng ai hướng dẫn tôi, làm sao tôi hiểu được?” Người mời Phi-líp lên xe ngồi với mình. ³² Đoạn Kinh Thánh người đang đọc là: “Người bị dốt đi như con chiên đến lò thịt, lại như chiên con câm trước mặt kẻ hót lông, người chẳng mở miệng.” ³³ Trong khi bị hạ xuống người không được xét xử một cách công bằng. Ai sẽ nói đến dòng dõi người? Vì sự sống người đã bị cất đi khỏi mặt đất.” ³⁴ Hoạn quan nói cùng Phi-líp rằng: “Tôi xin hỏi ông, đấng tiên tri đã nói về ai? Có phải nói về chính mình hay là về người khác?” ³⁵ Phi-líp bèn mở miệng, bắt đầu từ đoạn Kinh Thánh đó mà truyền giảng Chúa Giê-su cho người. ³⁶ Khi hai người đang đi dọc đường, đến chỗ có nước, hoạn quan nói rằng: “Này, có nước đây, có điều gì ngăn cản tôi chịu phép

Bài Giảng Luận Lễ Phục Sinh (3)

báp-tem không?”³⁷ Phi-líp nói rằng: “Nếu ông hết lòng tin cậy, ông có thể được.” Hoạn quan trả lời rằng: “Tôi tin rằng Chúa Giê-su Christ là Con của Chúa Trời.”³⁸ Người bảo dừng xe lại; rồi cả hai đi xuống nước, và Phi-líp làm phép báp-tem cho hoạn quan.³⁹ Khi họ lên khỏi nước, Thánh Linh của Chúa đem Phi-líp đi mất; hoạn quan chẳng thấy người nữa, nhưng cứ hân hoan đi đường.⁴⁰ Còn Phi-líp thấy mình đang ở A-xốt, từ đó người vừa đi vừa truyền giảng Tin Lành trong tất cả các thành trên con đường đến tận Sê-sa-rê.

Đoạn Kinh Thánh trên thuật lại sự kiện Phi-líp truyền giảng Tin Lành cho vị hoạn quan người Ê-thi-ô-bi và làm phép báp-tem cho người. Vị hoạn quan này là quan hầu của nữ hoàng nước Ê-thi-ô-bi, người đang trên đường về nước.

Ngày nay số người Tín Đồ Cơ Đốc chiếm khoảng 62% của dân số nước Ê-thi-ô-bi, biết đâu vị hoạn quan này chính là người đã đem Tin Lành đến nước đó.

Công Vụ Các Sứ Đồ 18:1 – 5¹ Sau đó, Phao-lô rời thành A-thên và đến thành Cô-rinh-tô.² Tại đó, người gặp một người Giu-đa, tên là A-qui-la, quê ở xứ Bông-tu, mới cùng vợ mình là Bê-rít-sin từ nước Y-ta-li đến đây, bởi vì vua Cơ-lốt đã ra lệnh tất cả người Giu-đa phải rời khỏi thành Rô-ma. Phao-lô đi thăm họ,³ vì người cũng là thợ may lều, đồng nghề với họ, nên Phao-lô ở nhà họ và cùng làm việc chung.⁴ Mỗi ngày Sa-bát, Phao-lô biện luận trong nhà hội, thuyết phục người Giu-đa và người Hy Lạp.⁵ Khi Si-la và Ti-mô-thê từ xứ Ma-xê-đoan đến, thì Phao-lô tập trung vào việc giảng đạo, làm chứng với người Giu-đa rằng Chúa Giê-su là đấng Christ.

Đoạn Kinh Thánh trên ghi lại công việc của Phao-lô truyền giảng Tin Lành tại thành Cô-rinh-tô. Lúc đó, Phao-lô ở trong nhà của đôi vợ chồng A-qui-la và Bê-rít-sin, ba người cùng làm việc chung. Mỗi ngày Sa-bát, Phao-lô đi nhà hội để biện luận và thuyết phục người Giu-đa và người Hy Lạp. Khi Si-la và Ti-mô-thê đến thì Phao-lô tập trung vào việc giảng đạo. Suốt khoảng thời gian này, Phao-lô chắc đã giảng dạy lời Chúa Trời cho A-qui-la và Bê-rít-sin. Sau này đôi vợ chồng này được Chúa Trời ban cho một công việc rất quan trọng.

Công Vụ Các Sứ Đồ 18:24 – 28²⁴ Bấy giờ có một người Giu-đa tên là A-bô-lô, quê ở thành A-léc-xan-tri, đến thành Ê-phê-sô, người có tài hùng biện và thông thạo Kinh Thánh.²⁵ Người đã học được đạo Chúa; với tâm hồn nồng nhiệt, người giảng giải và dạy dỗ một cách chính xác những điều về Chúa Giê-su, tuy rằng người chỉ biết về phép báp-tem của Giảng mà thôi.²⁶ Vậy người bắt đầu giảng giải một cách bạo dạn trong nhà hội. Khi Bê-rít-sin và A-qui-la nghe người giảng, họ mời người về nhà và giải thích đạo của Chúa Trời cho

Hãy Đi Làm Cho Muôn Dân Trở Thành Môn Đồ

người một cách chính xác hơn.²⁷ Khi A-bô-lô định đi qua xứ A-chai, các anh em Tín Đồ khích lệ người và viết thư xin các môn đồ tiếp đón người. Khi đến nơi, người nhờ ân điển của Chúa Trời mà giúp ích nhiều cho những người đã tin theo,²⁸ vì người hết sức biện bác người Giu-đa một cách công khai, dùng Kinh Thánh mà chứng tỏ rằng Chúa Giê-su chính là đấng Christ.

Đoạn Kinh Thánh trên thuật lại một sự kiện quan trọng. A-bô-lô là một người truyền đạo xuất sắc, nhưng khi người mới bắt đầu giảng đạo, người chỉ biết về phép báp-tem của Giăng mà thôi. Chính đôi vợ chồng A-qui-la và Bê-rít-sin đã dạy dỗ A-bô-lô hiểu biết đạo của Chúa Trời một cách chính xác hơn. Rồi A-bô-lô trở nên càng hữu hiệu, người biện bác người Giu-đa một cách công khai, dùng Kinh Thánh mà chứng tỏ rằng Chúa Giê-su chính là đấng Christ.

Qua 6 đoạn Kinh Thánh trên, ta thấy rằng công việc truyền giảng Tin Lành cho muôn dân không phải chỉ dành cho các mục sư và thầy cô truyền đạo thôi. Ê-tiên và Phi-líp vốn là những người hầu bạn, mà hai người đều nhiệt thành truyền giảng Tin Lành của Chúa Trời. Ê-tiên trở nên người đầu tiên chịu chết vì đạo của Chúa. Phi-líp đi khắp nhiều nơi để truyền giảng Tin Lành, người làm phép báp-tem cho một vị hoạn quan nước Ê-thi-ô-bi, rồi vị hoạn quan này đã đem Tin Lành về nước Ê-thi-ô-bi. A-qui-la và Bê-rít-sin vốn là thợ may lều, họ được sứ đồ Phao-lô giảng dạy về đạo của Chúa. Chính A-qui-la và Bê-rít-sin dạy dỗ A-bô-lô hiểu biết đạo của Chúa Trời một cách chính xác hơn và giúp người trở nên càng hữu hiệu trong việc truyền giảng Tin Lành. Ta thấy rằng tất cả Tín Đồ Cơ Đốc đều tham gia vào việc truyền giảng Tin Lành cho muôn dân.

Nhưng một mặt khác không phải mỗi một người Tín Đồ Cơ Đốc đều trở thành thầy cô truyền đạo. Làm thầy cô truyền đạo là tùy thuộc vào sự kêu gọi của Chúa Trời. Ngài kêu gọi một số người trở thành thầy cô truyền đạo, còn một số người khác thì làm những công việc khác trong vương quốc Chúa Trời. Nhưng bất cứ chúng ta được giao cho công việc gì, phương hướng của cuộc đời ta là góp sức vào việc rao truyền Tin Lành cho muôn dân.

Trước khi chồng tôi và tôi trở thành người truyền đạo, chồng tôi là kỹ sư điện tử, tôi là phân tích viên của máy tính điện tử (computer analyst). Tôi làm việc trong một công ty bảo hiểm, tôi làm việc rất siêng năng và nhanh. Tôi không có ghen tỵ hay tranh giành địa vị với các bạn đồng nghiệp, tôi còn đi giúp đỡ họ nữa, tại vì tôi muốn cho họ thấy tình thương yêu chân thành của Chúa Trời. Tôi làm như vậy là rao truyền Tin Lành bằng cuộc sống và hành vi của tôi, và lẽ dĩ nhiên khi có dịp tôi cũng truyền giảng lời của Chúa Trời cho họ nữa. Hồi đó chồng tôi và tôi đồng thời cũng hầu việc trong hội thánh. Chồng tôi là người thủ quỹ của hội thánh, tôi phụ trách

Bài Giảng Luận Lễ Phục Sinh (3)

ban phiên dịch, và chúng tôi còn phụ trách giảng dạy buổi học tập Kinh Thánh hàng tuần. Vào năm 1989 Chúa Trời kêu gọi chúng tôi rời khỏi Canada để trở thành người truyền đạo ở các nước Á Châu. Vào năm 1996 chồng tôi và tôi đều được thụ chức làm mục sư.

Trong hai mươi mấy năm truyền giảng Tin Lành, tôi từng thấy nhiều ông già bà cụ rất hăng say nhiệt thành chia sẻ kinh lịch của mình cho bạn bè hàng xóm để làm chứng cho Chúa Trời Đức Gia-vê và Chúa Giê-su Christ. Cũng có những người học sinh trẻ tuổi chia sẻ Tin Lành cho bạn học của mình. Có một số thầy cô dạy học tình nguyện miễn phí dạy kèm cho học sinh với mục đích là để cho học sinh thấy tình thương yêu chân thành của Chúa Trời và tìm cách để truyền giảng Tin Lành cho họ. Cũng có những người anh chị em Tín Đồ nhiệt thành giúp đỡ bạn đồng nghiệp của mình và mời họ về nhà ăn cơm để tìm cách truyền giảng Tin Lành cho họ.

Chúng Ta Phải Làm Cho Muôn Dân Trở Thành Môn Đồ Chứ Không Phải Chỉ Tin Nhận Chúa Giê-su Một Lần Thôi

Khi chúng ta truyền giảng Tin Lành cho người đời, ta phải làm cho họ trở thành môn đồ của Chúa Giê-su, chứ không phải chỉ tin nhận Chúa Giê-su một lần thôi để được hưởng ơn cứu chuộc. Trong Ma-thi-ơ 28:19 Chúa dạy rằng: “hãy đi làm cho muôn dân trở thành môn đồ”. Ấy là lời của Chúa Giê-su, chứ không phải là lời của tôi.

Xin các bạn đọc 2 bài giảng “Môn Đồ” (1) & (2) để hiểu rõ ý nghĩa của “môn đồ”, ở đây tôi chỉ nói một cách vắn tắt về ý nghĩa chính của “môn đồ”. Một người môn đồ của Chúa Giê-su thì phải vâng giữ tất cả lời dạy của Chúa. Ấy là căn cứ theo lời của Chúa trong Ma-thi-ơ 28:20: “dạy họ giữ hết tất cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi”, chứ không phải tôi tự ý bịa đặt ra.

Ngày nay nhiều đầy tớ của Chúa Trời giảng dạy rằng chúng ta chỉ cần tin nhận Chúa Giê-su là Cứu Chúa một lần thôi thì ta được cứu chuộc và được hưởng sự sống đời đời ở vương quốc Thiên Đàng, họ không có nhấn mạnh vào việc vâng giữ lời dạy của Chúa Trời và của Chúa Giê-su. Có một số đầy tớ của Chúa Trời còn dạy rằng miễn là ta tin nhận Chúa Giê-su một lần thôi, thì ơn cứu chuộc của ta là vững chắc rồi, sau này cho dù ta có phạm tội lỗi cũng chẳng sao, không có ảnh hưởng gì đến ơn cứu chuộc của ta, vì huyết báu của Chúa có thể rửa sạch hết thảy tội lỗi của ta. Những lời giảng dạy này là hoàn toàn sai lầm, là trái ngược hẳn với lời dạy của Chúa Trời Đức Gia-vê và Chúa Giê-su. Hậu quả của những lời giảng dạy như vậy là nhiều Tín Đồ Cơ Đốc vẫn sống trong tội lỗi, đôi khi họ phạm tội lỗi còn trầm trọng hơn những người

Hãy Đi Làm Cho Muôn Dân Trở Thành Môn Đồ

không tin Chúa nữa, cuộc sống và hành vi của họ làm nhục Danh của Chúa Trời Đức Gia-vê và Chúa Giê-su Christ.

Trong bộ Kinh Thánh, Chúa Trời luôn luôn dạy bảo chúng ta phải vâng giữ hết thầy lời dạy của Ngài. Bộ Tân Ước dạy rằng khi Tín Đồ Cơ Đốc phạm tội lỗi thì phải ăn năn hối cải liền mới được tha tội. Sự tha tội là dựa vào ăn năn hối cải, người nào không ăn năn hối cải thì không được tha tội.

Lu-ca 24:47 ⁴⁷ và người ta sẽ nhân danh Chúa mà truyền giảng cho các dân tộc sự ăn năn hối cải để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem.

Công Vụ Các Sứ Đồ 2:38 ³⁸ Phi-e-rơ trả lời rằng: “Hãy hối cải, ai nấy phải nhân danh Chúa Giê-su chịu phép báp-tem, để được tha tội mình, rồi sẽ được nhận lãnh Thánh Linh.”

Hai đoạn Kinh Thánh trên đều dạy rằng chúng ta phải ăn năn hối cải rồi mới được tha tội, chứ không phải là chỉ tin nhận Chúa Giê-su thì ơn cứu chuộc là vững chắc rồi cho dù sau này có phạm tội lỗi cũng chẳng sao (Xin đọc bài giảng “Giăng Báp-tít Dọn Đường Của Chúa Giê-su” để hiểu rõ ý nghĩa của “ăn năn hối cải”).

Hơn nữa, sau khi chúng ta trở thành Tín Đồ Cơ Đốc rồi mà lại cố ý phạm tội thì sẽ không được chuộc tội nữa mà chỉ có chờ đợi lửa hừng đốt cháy kẻ bội nghịch thôi.

Hê-bơ-rơ 10:26 – 27 ²⁶ Tại vì nếu chúng ta cố ý phạm tội sau khi ta đã nhận biết lẽ thật, thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa, ²⁷ chỉ có đợi chờ kinh khiếp sự phán xét và lửa hừng sẽ đốt cháy những kẻ bội nghịch mà thôi!

(Xin đọc bài giảng “Những Tín Đồ Cơ Đốc Vẫn Sống Trong Tội Lỗi Có Được Hưởng Sự Sống Đời Đời Không?” để hiểu rõ về vấn đề Tín Đồ Cơ Đốc phạm tội lỗi.)

Có người sẽ nói rằng ở phần trên Công Vụ Các Sứ Đồ 8:26 – 40, khi vị hoạn quan xin Phi-líp làm phép báp-tem cho người, Phi-líp nói rằng: “Nếu ông hết lòng tin cậy, ông có thể được.” Hoạn quan trả lời rằng: “Tôi tin rằng Chúa Giê-su Christ là Con của Chúa Trời.” Phi-líp chỉ yêu cầu vị hoạn quan hết lòng tin cậy thôi, chứ người không có nói đến vâng giữ lời dạy của Chúa Giê-su cả.

Bài Giảng Luận Lễ Phục Sinh (3)

Hỡi các bạn ơi, thật ra căn cứ theo Kinh Thánh, đức tin chân chính là luôn luôn dính liền với sự vâng phục, chứ không phải chỉ là tin tưởng trong đầu óc thôi.

Rô-ma 1:5⁵ nhờ Chúa chúng tôi đã nhận lãnh ân điển và chức sứ đồ để vì danh Chúa mà đem mọi dân tộc đến sự vâng phục của đức tin.

Rô-ma 16:26²⁶ mà bây giờ được khai thị bởi các sách tiên tri, và theo lệnh của Chúa Trời hằng sống, cho mọi dân tộc nhận biết để đem họ đến sự vâng phục của đức tin,

Hai đoạn Kinh Thánh trên Rô-ma 1:5 và Rô-ma 16:26 đều nói đến “sự vâng phục của đức tin”. Khi chúng ta thật sự tin vào Chúa Trời Đức Gia-vê và Chúa Giê-su Christ thì ta phải vâng phục lời dạy trong Kinh Thánh. Một đức tin chân thành sẽ được thể hiện qua sự vâng phục. Bởi vậy Phi-líp chỉ yêu cầu vị hoạn quan hết lòng tin cậy thôi, tại vì hết lòng tin cậy đã bao gồm sự vâng phục rồi. Nhưng ngày nay nhiều đầy tớ của Chúa Trời không có nói rõ về điểm này, họ chỉ nói về tin tưởng trong đầu óc thôi.

1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:3³ vì trước mặt Chúa Trời, Cha chúng ta, chúng tôi thường nhớ đến việc làm của đức tin của anh em, lao khổ vì tình yêu thương, và lòng kiên trì vì hy vọng của anh em trong Chúa Giê-su Christ chúng ta;

2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:11¹¹ Bởi vậy chúng tôi luôn luôn cầu nguyện cho anh em, hầu cho Chúa Trời chúng ta làm cho anh em xứng đáng với sự kêu gọi, và xin Ngài dùng quyền năng mà hoàn tất mọi ước vọng tốt lành và việc làm của đức tin;

Hai đoạn Kinh Thánh trên 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:3 và 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:11 đều nhắc đến “việc làm của đức tin”. Một đức tin chân thành ở bên trong sẽ được thể hiện qua những việc làm ở bên ngoài. Khi chúng ta có một đức tin chân thành, thì ta sẽ vâng phục lời của Chúa Trời Đức Gia-vê và Chúa Giê-su Christ.

Nói tóm lại, chúng ta phải đi làm cho muôn dân trở thành môn đồ, chứ không phải truyền dạy người ta chỉ tin nhận Chúa Giê-su một lần thôi thì được cứu chuộc. Một người môn đồ thì phải vâng giữ tất cả mọi điều Chúa đã dạy bảo ta.

Chúng Ta Phải Làm Phép Báp-tem Cho Họ

Hãy Đi Làm Cho Muôn Dân Trở Thành Môn Đồ

Chúa Giê-su chẳng những dạy bảo chúng ta phải đi làm cho muôn dân trở thành môn đồ, mà Chúa còn dặn chúng ta phải làm phép báp-tem cho họ: “hãy nhân Danh Đức Cha, Đức Con, và Thánh Linh mà làm phép báp-tem cho họ” (Ma-thi-ơ 28:19).

Có nhiều đầy tớ của Chúa Trời ngày nay chẳng những không nhấn mạnh về sự vâng phục lời dạy của Chúa Giê-su, mà nhiều lúc họ còn dạy rằng phép báp-tem là không quan trọng, họ nói rằng chúng ta chỉ cần tin vào Chúa Giê-su là đủ rồi, còn chịu phép báp-tem hay không thì không có ảnh hưởng gì đến ơn cứu chuộc của ta.

Tôi rất ngạc nhiên và rất đau lòng về lời dạy như vậy. Tại sao các đầy tớ của Chúa Trời lại dám nói những điều hoàn toàn trái nghịch với lời dạy của Chúa Giê-su và các sứ đồ? Họ nói những lời như vậy mà không sợ sẽ bị Chúa Giê-su trừng phạt sao?

Rô-ma 6:3 – 4 ³ Hay là anh em không biết rằng chúng ta hết thảy đều đã chịu báp-tem vào trong Chúa Giê-su Christ, tức là chịu báp-tem vào trong sự chết của Chúa sao? ⁴ Vậy chúng ta đã cùng chôn với Chúa qua phép báp-tem vào trong sự chết của Chúa, hầu cho cũng như đấng Christ nhờ vinh diệu của Đức Cha đã được từ kẻ chết sống lại thể nào, thì chúng ta cũng sống trong cuộc sống mới cùng một thể ấy.

Đoạn Kinh Thánh trên Rô-ma 6:3 – 4 chỉ ra rằng chính là qua phép báp-tem mà chúng ta cùng chết với Chúa và cùng chôn với Chúa. Rồi cũng như Chúa đã được sống lại từ kẻ chết, thì chúng ta cũng được sống lại trong một cuộc sống mới. Sự chết ở đây là chết về tội lỗi, chứ không phải là thân thể chết đi. Chúng ta chết về tội lỗi qua phép báp-tem, nếu chúng ta chưa chịu phép báp-tem thì chúng ta chưa chết về tội lỗi. Nếu chúng ta chưa chết về tội lỗi thì chúng ta vẫn bị tội lỗi ràng buộc, có nghĩa là chúng ta vẫn sống trong tội lỗi. Nếu chúng ta vẫn sống trong tội lỗi thì ta không được ơn cứu chuộc.

Công Vụ Các Sứ Đồ 2:38 ³⁸ Phi-e-rơ trả lời rằng: “Hãy hối cải, ai nấy phải nhân danh Chúa Giê-su chịu phép báp-tem, để được tha tội mình, rồi sẽ được nhận lãnh Thánh Linh.”

Trong đoạn Kinh Thánh trên Công Vụ Các Sứ Đồ 2:38, sứ đồ Phi-e-rơ dạy rằng chúng ta đầu tiên phải ăn năn hối cải, và nhân danh Chúa Giê-su chịu phép báp-tem, thì tội lỗi của ta mới được tha thứ, rồi ta mới được nhận lãnh Thánh Linh. Một lần nữa cho ta thấy rằng nếu chúng ta chưa chịu phép báp-tem thì tội lỗi của ta chưa được tha thứ, và ta không được nhận lãnh Thánh Linh. Các bạn có biết nhận lãnh Thánh Linh là quan trọng đến dường nào không?

Bài Giảng Luận Lễ Phục Sinh (3)

Rô-ma 8:9 ⁹ Nếu Linh của Chúa Trời thật sự ngự trong anh em thì anh em không phải ở trong xác thịt nhưng ở trong Thánh Linh. Nếu ai không có Linh của đấng Christ thì người ấy không thuộc về Chúa.

Đoạn Kinh Thánh trên Rô-ma 8:9 dạy rằng nếu chúng ta không có Linh của đấng Christ thì ta không thuộc về Chúa. Hỡi các bạn ơi, nếu chúng ta không thuộc về Chúa Giê-su Christ thì ta không được cứu chuộc!

Rô-ma 8:14 ¹⁴ Vì tất cả những ai được Linh của Chúa Trời hướng dẫn đều là con của Chúa Trời.

Đoạn Kinh Thánh trên Rô-ma 8:14 chỉ ra rằng những người được Linh của Chúa Trời hướng dẫn đều là con của Chúa Trời. Nhưng chúng ta phải nhận lãnh Thánh Linh rồi mới có thể được Thánh Linh hướng dẫn, nếu chúng ta chưa nhận lãnh Thánh Linh thì làm gì mà có thể được Thánh Linh hướng dẫn? Nếu chúng ta không được Thánh Linh hướng dẫn thì ta không phải là con của Chúa Trời!

Nói tóm lại, chúng ta phải đi làm cho muôn dân trở thành môn đồ và nhân Danh Đức Cha, Đức Con và Thánh Linh mà làm phép báp-tem cho họ. Phép báp-tem là cực kỳ quan trọng:

- Chính là qua phép báp-tem mà chúng ta cùng chết với Chúa Giê-su, có nghĩa là chết về tội lỗi. Chỉ khi chúng ta chết về tội lỗi thì ta mới thoát ra khỏi ràng buộc của tội lỗi.
- Qua phép báp-tem chúng ta được nhận lãnh Thánh Linh. Chỉ khi ta có Thánh Linh thì ta mới thuộc về Chúa và ta mới được Thánh Linh hướng dẫn, những người được Thánh Linh là con của Chúa Trời.

Có người sẽ nói rằng chỉ có mục sư mới có thể làm phép báp-tem cho người ta, còn chúng ta chỉ là Tín Đồ Cơ Đốc bình thường, chúng ta đâu có quyền làm phép báp-tem cho người ta? Hỡi các bạn ơi, ở phần trên chúng ta đã thấy rằng Phi-líp vốn là người hầu bạn thôi, nhưng người truyền giảng Tin Lành cho hoạn quan người Ê-thi-ô-bi và làm phép báp-tem cho người nữa.

Khi mục sư lãnh đạo hội thánh thì lẽ dĩ nhiên mục sư sẽ làm phép báp-tem cho người ta. Nhưng trong trường hợp hội thánh bị áp bức, các Tín Đồ chạy tan lạc thì chúng ta phải sẵn sàng truyền giảng Tin Lành cho người đời và làm phép báp-tem cho họ nữa.

Hãy Đi Làm Cho Muôn Dân Trở Thành Môn Đồ

Chúa Giê-su Hằng Ở Cùng Chúng Ta Luôn Cho Đến Tận Thế

Sau khi Chúa Giê-su phục sinh, Chúa giao cho chúng ta một trách nhiệm quan trọng, ấy là đi làm cho muôn dân trở thành môn đồ. Các bạn có thấy hăng say và phấn khởi không? Tôi thì hăng say phấn khởi lắm, tôi hằng cầu nguyện xin Chúa Trời Đức Gia-vê sử dụng tôi để truyền giảng Tin Lành cho đến cùng trái đất. Lẽ dĩ nhiên không phải một mình tôi có thể làm nổi một công trình vĩ đại như vậy, nhưng tôi ước mong tham gia vào công trình truyền giảng Tin Lành cho đến cùng trái đất. Tại vì một khi Tin Lành truyền khắp thế gian thì Chúa Giê-su Christ sẽ trở về. Khi Chúa trở về thì Chúa sẽ quét sạch tất cả tội lỗi gian ác, và Chúa sẽ cai trị thế gian này, lúc đó sẽ không có đau khổ than khóc nữa, và thế gian sẽ có bình yên và vui vẻ chân thật và vĩnh cửu. Bởi vậy tôi hết lòng hết sức tham gia vào việc truyền giảng Tin Lành khắp thế gian hầu cho thúc đẩy ngày Chúa trở về sớm hơn.

Khi chúng ta truyền giảng Tin Lành và dặn bảo người đời phải vâng giữ mọi lời dạy của Chúa Giê-su, thì họ sẽ thù ghét ta, ta sẽ gặp nhiều khó khăn gian nan. Nếu chúng ta bảo người ta chỉ cần tin nhận Chúa Giê-su một lần thôi và không nói đến vâng giữ lời dạy của Chúa, thì người đời không có thù ghét ta. Trong hai mươi mấy năm truyền giảng Tin Lành, tôi đã bị người ta chê cười chưởi mắng nhiều lần. Chồng tôi và tôi không có chán nản, chúng tôi vẫn một mực răn dạy người ta phải tin cậy và vâng giữ hết thầy lời dạy của Chúa Giê-su.

Trong Ma-thi-ơ 28:18 Chúa Giê-su nói rằng: “Tất cả quyền năng ở trên trời và dưới đất đều đã giao cho ta”. Chúa Giê-su có đại quyền năng, khi chúng ta tuân theo mệnh lệnh của Chúa đi làm cho muôn dân trở thành môn đồ thì Chúa sẽ ban cho ta quyền năng để giúp đỡ ta. Và trong Ma-thi-ơ 28:20 Chúa hứa rằng: “Và này, ta hằng ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.” Nếu bạn muốn hằng ở cùng với Chúa Giê-su thì bạn hãy đi làm cho muôn dân trở thành môn đồ, và bạn sẽ kinh lịch được ở cùng với Chúa là ngọt bùi biết bao!

Chúa Giê-su đã từ bỏ cuộc sống của mình để cứu chuộc chúng ta, cho nên chúng ta cũng phải từ bỏ cuộc sống của mình để cứu vớt người khác.